

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۱۲/۱۷

احسان الله ارینزی

د الکساندر دوما (پلار) په هکله

الکساندر دوما (1870-1802) د فرانسې د نولسمې پېړۍ تر ټولو ستر لیکوال دی. د ده تاریخي رومانونه لکه (درې ټوپکوال، شل کاله وروسته او کنت دومونت کرسټیف) دومره نوم لری چې ساری یې نه لیدل کېږي. دوما د (اونوره دوبالزاک) او (اوژن سو) په شان د سریالي رومانونو له لومړنیو لیکوالو څخه دی. د فرانسې د اوردو کیسو او نندارو دغه نامتو لیکوال د 1802م کال د جون په 24 نېټه، له پاریس څخه 80 کیلومتره لیرې، د (ویلرکوترت) په یوه نومیالي او شتمنه کورنۍ کې زېږېدلی او د خپلې کورنۍ درېیم ماشوم دی. الکساندر دوما (پلار) د (مارکي آنتوان الکساندر) لمسی او د ناپلیون د پوځونو د جنرال (توماس الکساندر داوی ډولا پایتریه) زوی دی. دوما د اتو میاشتو و چې پلار یې د پوځي اسرارو د نه ساتلو په تور له دندې گوښه او څلور کاله وزوښته مړ شو. په دې څلورو کلونو کې د دوما کورنۍ خپل شتمنی او لوړ دريځ له لاسه ورکړی وو او مور یې د بېوزلیتوب او یوازیتوب له ستونزو سره لاس او گریوان پاته وه.

وايي چې دوه کاله وروسته، د دوما مور (ماری لوییز الیزابت لا بوره) د فرانسې سترواکمن، ناپلیون بوناپارت، چې د دې د جنرال مېړه له لیرو خپلوانو څخه و، په خپلو ستونزو خبر کړ؛ خو ناپلیون په جگړو کې د ډېرې بوختیا له امله، له دوی سره څه مرسته ونه کولای شوه. له همدې امله دوما څوارلس کاله په خپل کلي کې پاته شو او ډېرې ستونزې یې وگاللې. دوما په کال 1916 کې په یوه دفتر کې د کاتب په توگه کار پیل کړ او هیله یې درلوده چې له خپلې مور سره به اقتصادي مرسته وکړي.

په کال 1820 کې دوما خپلې زده کړې نیمگړې پرېښودې او د کار په تمه پاریس ته لاړ. د ښوونځي په کلونو کې د ده مور دده د زده کړو له بشپړولو سره ډېره مینه درلوده او په ډېر زیار یې د ده لگښتونه برابرول؛ خو ده له درسونو سره ډېره مینه نه ښودله، یوازې په یوه مضمون (املا او انشا) کې یې پوره نمرې اخستې او ډېر کتابونه یې لوستل.

که څه هم چې دوما په دې وخت کې په یوه کمکۍ، بېوزله کورنۍ کې ژوند کاوه؛ خو د پلار نوم او اشرافي اړیکې لا یو څه په ځای پاته وو او له همدې امله په پاریس کې د خپل پلار د یوه خپلوان په مرسته، د دوک اورلیان (لویي فلیپ) د منشي په توگه وټاکل شو (1822). د دوک اورلیان په دفتر یا دربار کې کار، دوما ته موقع برابرې کړه چې مقالې او لنډې کیسې ولیکي، د تياتر او هنري نندارو په هکله کتابونه ولولي او خپلې نیمگړې زده کړې بشپړې کړي.

دوما په 1825 کال کې د (مینی او ښکار) او څو نورې لنډې نندارې ولیکلې چې ډېرې بریالۍ نه وې. تر دې وخته لا دوما د خپل کار حدود ښه نه و ټاکلی او د ادبي ژانرونو په مینځ کې لا لمانډه و؛ خو دوه کاله وروسته ده خپله لار وټاکله او د نندارو په لیکلو یې لاس پورې کړ او د (درېیم هانری او دربار) ننداره یې ولیکله. دا ننداره چې د کال 1829 د فبرورۍ په دوهمه د پاریس د (فرانسس) په تياتر کې وښودل شوه، دومره په زړه پورې وه، چې دوما یې په خلکو باندې د یوه بریالي ننداره لیکونکي په توگه وپېژاند او (دوک اورلیان) د سلطنتي ماڼۍ د کتابتون د مشر مرستیال وټاکه.

دوما په دې دنده کې د ډېرو سترو لیکوالو کتابونه ښه په دقت ولوستل او د هغوی له افکارو سره بلد شو. دې ژورې مطالعې دوما دې ته وهڅاوه چې اوردې کیسې ولیکي. (درې ټوپکوال) د دوما لومړنی اثر و چې د (دوک اورلیان) په کتابتون کې ولیکل شو..

په همدې کال کې دوما د (کریستان) ننداره ولیکله چې د ده نوم یې لوړ او شتمن کړ.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولئ

الکساندر دوما د فرانسې د کال 1830 په انقلاب کې د جمهوري غوښتونکو مرسته وکړه. کله چې د فرانسې نوی پاچا (لويي فليپ) يا همغه (دوک اورليان) په دې خبره پوه شو، دوما يې د دربار له کتابتون څخه وشاره؛ خو دوما دا وخت د خپلو نويو نندارو په برکت دومره شتمن شوی او پېژندل شوی و چې د درباري دندې پرېښودو ډېر خواشینی نه کړ. ځينې دا نندارې لکه، د نل برج (1832) او کاترين هوارډگالیکولا (1837) ډېرې بريالۍ وې. له لويي فليپ سره مخالفت، دوما د وطن پرېښودو ته اړ کړ. ده د 1834 - 1837 کلونو تر مينځ د سويس يونليک (سفرنامه) وليکه او کله چې په ايتاليا او روسيه ورپېښ شو، نور يونليکونه يې هم وليکل. له دې وروسته دوما په خپل کور کې د (کنټ دومونت کريستف) د کتاب په ليکلو لاس پورې کړ. دا ستر کتاب چې اتلس ټوکه دی، د فرانسې په ادبي کړيو کې داسې ستره هنگامه جوړه کړه چې د کتابونو خپرونکو يې د خپرېدلو له پاره سيالي پيل کړه. ويل کېږي چې (اگست ماگه) د دوما د سترو تاريخي رومانونو په ليکلو کې مرسته کړې ده.

دوما په 1844 او 1845 کې د (درې ټوپکوال) او (کنټ دومونت کريستف) نامتو کتابونه خپاره کړل. دې کتابونو په دوما باندې د ټولنيزې ودې ډېر پراوونه ووهل او دې يې داسې يو شتمن ليکوال کړ چې د پاريس په څنډه کې يې يوه لويه ماني واخسته او هلته يې ادبي غونډې پيل کړې.

په کال 1848 کې دوما يوه هنري ټولنه جوړه کړه. ده غوښتل چې د نورو ليکوالو د کلاسيکو هنري او ادبي آثارو د خپرېدلو او ښودلو تر څنګ، خپلې نندارې هلته وړاندې کړي؛ خو د دغه ټولني لگښتونه دومره زيات وو چې دوما خپله ماني خرڅه کړه او له سترو اقتصادي ستونزو سره مخامخ شو (1850) او بلجيم ته وتښتېد. ده هلته د (زما خاطرې) کتاب خپور کړ چې 22 ټوکه وو. (1852). دوما يو کال وروسته بېرته پاريس ته ستون شو؛ خو د يوې ورځپاڼې او يوې اونيزې د خپرېدو سره - سره يې مالي وضع ښه نه شوه او پورورۍ پاته شو!

له دې ماتې څخه وروسته دوما بيا سياست ته مخه کړه؛ خو دا سياست په واکمنو بد ولگېد او دې يې له فرانسې څخه تبعيد کړ.

دوما په کال 1840 کې د تياتر له يوې لوبغاړې سره چې (ايدا فريه Ide Ferrier) نومېده واده وکړ. دوما په دې وخت کې له يوې بلې ښځې (ماري کاترين) څخه يو غيرقانوني زوی هم درلود چې هغه هم الکساندر دوما نومېده او په نړۍ کې د الکساندر دوما (زوی) په نامه مشهور دی او د فرانسې له نومياليو ليکوالو څخه شمېرل کېږي.

دوما (پلار)، دوما (زوی) په 1931 کې د خپل قانوني زوي په توګه منلی و. دوما (زوی) په 1824 کې زېږېدلی او په 1895 کې مړ شوی دی.

دوما او (ايدا فريه) ژر يو له بل څخه جلا شول او ده بيا يوازې ژوند وکړ. ليکوالی دوما ډېر شتمن کړ؛ خو دې د اشرافي ژوند خوښمن و او ډېرې پيسې يې خرڅولې. هغه وخت چې د لويي فليپ پاچايي پای ته ورسېده، نوي واکمن دوما ته ډېر پام ونه کړ او دې د پورورو له لاسه روسيې ته وتښتېد او دوه کاله هلته پاته شو. له دې وروسته دوما د ايتاليا (پالرمو) ته لاړ او هلته يې د (جوزف گاريبالډي) په مرسته په ناپل کې د (خپلواکي) په نامه يوه ورځپاڼه خپره کړه. دوما په 1864 کې بېرته فرانسې ته ستون شو.

فرانسه ډېر نوميالي ليکوال لري؛ خو د دوما (پلار) د لوستونکو شمېر ساری نه لري. دې د رومانيزم ښوونځي د لومړنيو داستان ليکونکو څخه دی؛ خو په ليکنو کې يې ريالستي څرکونه هم شته.

الکساندر دوما (پلار) د کال 1870 د دسمبر په پنځمه د خپل زوی په کور مړ شو. دې دا وخت 68 کلن و!

دوما 300 کتابونه ليکلي چې د خورا درانه کار ثمر بلل کېږي. دا کتابونه د نړۍ په ډېرو سترو ژبو ژباړل شوي او 200 فلمونه پرې جوړ شوي دي. اوس په پاريس کې د دوما کور ته په زرګونو سيلانيان او مينه وال ورځي.

په کال 1970 کې د پاريس مترو يو تمځای د الکساندر دوما په نامه شو او په 2002 کې چې د دوما (پلار) د زېږېدو دوه سومه کليزه وه، د فرانسې دولت د ده مړی (هډوکي) د پاريس په (پانتون) هديره کې خاورو ته وسپاره چې د فرانسې د ملي وياړونو هديره بلل کېږي.